

Skab det liv du elsker

- find din passion og lev den nu

Camille Hammerich

Af hele mit hjerte tak til dig, min dejlige far.
Uden dig - ingen mig - ingen bog. Jeg elsker dig.

Tak til alle som har støttet mig i livet
og som har gjort denne bog mulig -
Jeg elsker jer.

Per Hammerich:

Min datter er en vild krabat, en rigtig charmetrold, med mange fine tanker i sin hestehaleknold.....

Camille er enhver fars drøm. Når man har sat et barn i verden, er det bedste man som forældre kan se, at barnet bruger livet godt og grundigt. Camille er livsnyder og et af de mest positive mennesker jeg kender. Det er klart at hun skal skrive en bog om at få mest muligt ud af livet. Jeg håber at hun har formidlet sit positive livssyn, sin livserfaring og store kærlighed til det at være menneske på en sådan måde, at mange vil få glæde af hendes bog.

Indholdsfortegnelse

Forord

”Få dig dog et job”

En konkurs, en separation, en genforening

Skole i land og by

Parforhold og kærester

7 trin til at leve med kærlighed til sig selv

Arbejde, en søn, en tur til USA

Philly

Rækkehus, network marketing og second hand

Et lille sidespring om dig, mig og os

C-wear

Kærlighedens 5 sprog

Klarsyn

Mommie dearest

Det er dit liv – det er mit liv

Mærk efter – følg pilen

Du er din passion

Numerologi

Få dig dog et job

Her til sidst

Udtalelser

Skab det liv du elsker NU...

Kære Læser

Tusind tak fordi du købte min bog, som du nu sidder med i hånden.

Jeg har gjort mig mange tanker om at skrive bogen om, men besluttede mig i stedet for dette forord. Det at kæresten og jeg er gået fra hinanden, at min mormor døde og en del andre episoder og forandringer i mit liv ændrer ikke på, at indholdet stadig kan give dig en masse redskaber til at leve det liv, du ønsker. Livet er en leg, og i leg skiftes legetøjet ud indimellem. Mennesker dør eller glider ud af ens liv, og nye spændende muligheder åbner sig.

Alt sker af en årsag, også de mindre sjove ting i livet. Vi har bl.a. skullet forholde os til Corona-pandemien og krigen i Ukraine. Jeg tror, at vi som mennesker havde brug for at komme ned i gear. Arbejde hjemme, være i stilhed og tænke nyt. Mange har gjort sig tanker om deres hverdag og om deres fremtid. Var hverdagen som man ønskede det? Skulle man tænke nye ideer, job og måske andre muligheder ind? Var man sammen med den rigtige partner? Det blev et langt forløb, og for mig betød det, at jeg lavede en online uddannelse til netværkere og var gennem et smerteligt brug med kæresten.

I slutningen af 2021 stod det klart for mig, at astrologien bliver min fremtid. Jeg har altid interesseret mig for planeterne og stjernerne og har brugt den viden om mig selv set fra et horoskop til at udvikle mig. Min intention er at bruge al min viden som vedisk astrolog til at hjælpe andre med at finde dybt ind i sig selv og styrke deres kærlighed og selvværd. Hvis du har lyst til at følge mig, kan du se min

abonnementsgruppe på Facebook, som hedder "Hvad siger stjernerne?" Derinde deler jeg rundhåndet ud af al min viden, laver intuitive læsninger, podcast og foredrag. Hver måned kommer der også dygtige folk udefra, som deler deres viden med gruppen.

Bogens forside har jeg ændret fra billedet med de vilde heste, som egentlig symboliserede mig. Vilde og frie heste som med alle deres hestekræfter lever et frit og fantastisk liv. Mange troede, at bogen handlede om heste, og derfor har jeg ændret forsiden. Titlen "Få dig dog et job!" har desuden fået ny titel samt undertitel, som bedre beskriver, hvad bogen egentlig handler om.

Så - min debutbog har fået en makeover, jeg håber, at du får megen glæde af den.

Jeg glemmer aldrig da min redaktør sagde: "Camille, dette er jo en opslagsbog. Læseren kan tage den frem fra hylden og lige finde f.eks. afsnittet om selvkærlighed og dermed læse det igen" Lov mig at bruge bogen, hvis du synes om redskaberne, og hvis du mærker at disse kan hjælpe dig.

Kærligst

Camille

*Det har jeg ikke prøvet før -
så det kan jeg sikkert godt.*

Astrid Lindgren, Pippi Langstrømpe

”Få dig dog et job....”

Jeg har været i gang med at forstå mig selv og verden stort set hele mit liv. Fra min barndom og opvækst og videre til job, børn, mænd, kærlighed, krop og ånd. Jeg har været i se/terapi med store, nysgerrige og søgende øjne og har opnået en tilværelse hvor roen, balancen og kærligheden til mig selv styrer. Jeg får tit at vide at jeg virker rolig og i balance med mig selv, og mit svar er altid det samme; det er fordi jeg vælger, at det skal være sådan.

Min far var den første som sagde det til mig, ”skriv en bog” – okay, tænkte jeg – men om hvad? – En dag forstod jeg hvad han mente:

Det skal være en bog som fortæller om hvordan jeg er blevet til den jeg er i dag – hvordan min opvækst har præget mig, hvordan jeg hele mit liv har fulgt min mavefornemmelse, hvordan jeg har undgået at gå fysisk og psykisk ned med stress og hvordan jeg i dag dyrker min passion.

Jeg lever på den måde jeg allerhelst vil leve, og det gør jeg, fordi det er mig der bestemmer over min dag, min uge, mit liv.

Hvis min bog kan hjælpe ét menneske til at gå efter det de ønsker sig, så har jeg skabt noget værdifuldt. Værdien finder jeg i at jeg fik lukket døren op til et lykkeligere sted, end det der var; det har jeg gjort i mit eget liv, og jeg ved, at det kan du gøre i dit. Opskriften er at lære at lytte til dit indre kompas – kroppen. Følger vi kompasset, springer nye døre op lige for næsen af os.

Tilværelsen er i mine øjne en lang proces. Der er perioder i livet hvor vi gennemgår små processer, og der er perioder i livet hvor vi gennemgår store processer.

Der er også tidspunkter hvor vi bare flyder med strømmen, men det er i virkeligheden også en proces; i og med du følger strømmen, vil du også følge strømmens retning, og strømme har det med at ændre retning.

Jeg har gennemgået små og store processer i mit liv, men jeg har også haft perioder hvor jeg lå stille og lod mig flyde.

Jeg tror ikke på at vi bliver færdige med livets udvikling; vi kan ikke lade være med at udvikle os på gode og (desværre) mindre gode måder, så vi må tage et ansvar for udviklingen, især, hvis det går den forkerte vej. Vi kan heller ikke undgå processer - de kommer om vi vil dem eller ej.

Den bog du sidder og læser i lige nu, handler om mine små og store processer i livet (plus alt det løse). I dag lever jeg en lykkelig tilværelse, og mine processer har vist mig vejen til balance og indre ro. Jeg er ikke nået til det sted hvor jeg er i dag uden sværds slag og modgang, men jeg tog udfordringen op og traf beslutninger som var rigtige for mig.

Jeg fordyber mig i redskaber og metoder; måder - som giver mig styrken til at se revnerne (og gøre noget ved dem), før jorden forsvinder under mine fødder.

Jeg elsker livet og vil gerne leve det godt - det ansvar tager jeg på mig hver eneste dag - og jeg vil gerne vise dig hvordan *du* kan opnå følelsen af frihed og lykke. Lukke en dør op som du ikke har turdet lukke op før - en dør ind til et værelse hvor du bestemmer udsigten ud af vinduerne.

"Få dig dog et job, mor," sagde min søn en aften - han var tydelig utilfreds med at min økonomi var skrantende, og at luksusgoderne manglede.

Trukket lidt skarpt op, ligger der en undertone af de ord fra første skoledag; "Velkommen i skole - nu skal du lære en masse, så du kan få dig et job, tjene nogle penge, betale din skat og spare op til din pension."

Vi skal have et job, den er jeg helt med på, men for mig er det blevet så tydeligt at det ikke er et hvilket som helst job, jeg skal have. Mit liv har lært mig at jeg undgår at blive syg når jeg følger mit kompas - også hvad angår job. Det er en livsvigtig ingrediens at være glad for sit arbejde. Vi bruger så mange af vores vågne timer på det at det gør ondt hvis vi laver noget, som vi ikke kan lide.

Min far sagde, og siger stadigvæk, "Hellere en glad skraldemand" - nu hedder det vist renovationsmedarbejder - "end en ulykkelig direktør," og min mor sagde, "Mille, det er mange timer du skal bruge af dit liv på et job, det er vigtigt at du er glad for det.

Vi kommer ikke uden om at vi bliver nødt til at arbejde.

Et 8-16 job er fint for mange, men for mig var et 8-16 job ikke løsningen. Hver gang jeg hørte sætningen, "få dig dog et job" gav det mig en følelse af ubehag - en følelse af at gøre noget som jeg ikke brød mig om. Senere i bogen kan du også læse om at jeg var blevet syg hvis jeg ikke havde lyttet til mig selv.

Der er kun et menneske i mit liv som ikke bruger den sætning. Et menneske som næsten kender mig bedre, end jeg kender mig selv. Han har troet mere på mig, end jeg selv har gjort til tider, og han har ikke været i mit liv så længe. Jeg har betalt en høj pris for at nå frem til dette menneske i mit liv, men jeg er nået frem til ham, og jeg bliver for første gang set, forstået og elsket uden krav.

Vi stræber efter at opnå denne kærlighed og sårbarhed - præcis som da vi lå i vores forældres favn og blev elsket ubetinget - og det er muligt at genfinde denne kærlighed; det er også "bare" en proces. Denne bog kommer i høj grad også til at handle om en sådan proces.

Mine forældre på deres bryllupsdag i år 1970

Midt i april 1971 kom jeg til verden. Min mor var en ung og uvidende mor og vidste dårligt nok hvor jeg skulle ud hende. Hun havde forelsket sig i byens flotteste fyr, som havde en sangstemme og karisma som Elvis - det til trods at hun var Beatles-pige. Den flotte fyr er min far, som stadig tiltrækker omgivelsernes opmærksomhed.

Min mor var billedskøn - en tro kopi af Audrey Hepburn, hendes store idol. Lille, mørk og slank. Hun elskede at være gravid, "så var der da lidt sul på mig," som hun sagde.

Denne dag (midt i april, mens min far arbejdede) kom jeg til verdenen. En rimelig stor baby, for min tid; en pige med fart på, nærmest fra starten.

I 70'erne var barselstiden ikke lang - vi taler få uger - så da en barnepige var fundet, skulle min mor tilbage til arbejdsmarkedet som sekretær på en skole. Hun græd hele vejen til skolen, på skolen og bagefter.

Hun nægtede at aflevere mig dagen efter, og min far elskede hende og forstod hende og, tænker jeg, tog mere arbejde på sine skuldre. Ubetinget kærlighed og med et brændende ønske om at være sammen med det barn, som hun lige var blevet mor til, blev min mor hjemme.

Mig som baby i år 1972

Hun lyttede til sig selv og sine følelser, og hun kunne ikke arbejde når verdenen nu havde givet hende rollen som mor. Så - intet arbejdsafsavn, kun en følelse af nærvær og stor kærlighed til sit barn og sin mand.

Mine forældre havde det sødeste lille hus på 45 kvadratmeter midt i Karlslunde landsby, og der boede vi i nogle år sammen med en stor flot schæferhund, Bubbi, som i øvrigt fulgte efter mig hver gang jeg stak af hjemmefra. Længere nede af vejen var der nemlig en lille kiosk, og én gang havde ejeren - mere skal der ikke til hos børn - givet mig en slikkepind, og så var det jo lært. Et lille hul i hækken og af sted med mig - med Bubbi i hælene. Indehaveren ringede straks til min mor, og i havelågen stod hun så klar til at tage imod mig med min slikkepind i munden og min hund.

Min far, selvstændig entreprenør, arbejdede og elskede hvert minut som selvstændig. Han er af den gamle skole, manden sørger for sin familie og helst godt. Han kommer selv fra en familie af selvstændige. Født og opvokset på Ballerup Planteskole hvor han skulle hjælpe til og være med til at føre familiefirmaet videre.

Desværre lå det ikke i kortene for ham at føre planteskolen videre.

Hans elskede far dør i en tidlig alder, og hans mor mente, at hun selv skulle køre planteskolen videre. Det blev til en konkurs, og hendes stædighed gjorde at hverken min far eller hans bror fik chancen for at stå i spidsen for planteskolen. Det må have været et hårdt slag for dem begge. Gennem hele deres opvækst havde de fået at vide, at det var deres pligt at føre planteskolen videre, og mange

gange måtte de blive hjemme fra sjov og ballade med kammeraterne for at arbejde på skolen.

Så min start på livet var med to mennesker som gjorde det de mærkede var rigtigt for dem. Min far arbejdede på sin drøm, og min mor kunne ikke forlade sit barn og tog hånd om sig selv og sine følelser.

Det er min kerne fra start, og det giver utrolig god mening for mig i dag. Det bringer mig frem til en forståelse af hvem jeg er, hvor jeg er og hvorfor jeg er så meget i konflikt med mig selv når folk har sagt til mig, "Få dig dog et job."

Mig og min bror i år 1976

Livet drejer sig om at leve i nuet, lære af fortiden og glæde sig til fremtiden.

EN KONKURS, EN SEPARATION, EN GENFORENING - OG SÅ EN SKILSMISSE

Jeg husker intet fra den tid i Karlslunde Landsby. Jeg husker heller ikke at min bror ca. 3½ år efter kom til verden. Jeg har forsøgt at genkalde mig minder fra den første tid, men pas, jeg kan ikke fremkalde et eneste billede. Jeg tænker at det måske hænger sammen med, at mine første år var harmoniske og lykkelige. En hverdag fuld af kærlighed og nærvær - sikkert ikke uden udfordringer mine forældre imellem - men uden omsorgssvigt og mistrivsel. En opvækst med penge, tryghed og lykke. En ægte kernefamilie med fælles spisning, husdyr, parcelhus, cykelture, skiture, sommerferie og luksustøj fra Illum. Jeg gik i de dyreste kjoler fra Illum, og min mor elskede at sy og strikke det nyeste indenfor moden. Vi var altid velklædte og med den rigtige skoletaske.

Jeg var ubekymret de første 10 år. Jeg kan kun anbefale at børn får en sådan opvækst, gerne i længere tid end i mit eget tilfælde. En begyndelse i livet som har gjort det nemmere for mig at håndtere tilværelsens uforudsigeligheder og hændelser.

Heldigvis har jeg ikke skullet kæmpe mig tilbage til livet efter frygtlige oplevelser, som mange desværre har i de første følsomme år. Jeg vil ikke pege fingre af nogen eller lægge ansvaret for mit liv over på andre men blot skildre mit forløb, som jeg ser det. Mit liv med fuld fart på og igennem små og store processer, som mange gange har sat mig til vægs, men som også har udviklet mig og stadig gør det - jeg er jo kun halvvejs.